

Wiadomości KSN

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Nr. 4 (61)

kwiecień

2001 r.

Świąt Wielkanocnych

Najlepsze Życzenia

Składa

Redakcja Wiadomości KSN

Alleluja

W zeszycie:

Opinia Rady KSN o projekcie ustawy o szkolnictwie wyższym

Zasady podwyżek wynagrodzeń od 1.I.2001 r.

Spór z Rządem RP – c.d.

List Ministra Nauki w sprawie finansowania nauki

Parametryczna ocena jednostek naukowych:

zasady ogólne i ramowe,

dyskusja nad zasadami.

Zaproszenie Słowaków do wymiany wakacyjnej

Opinia

Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

o projekcie ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym, ustawy o wyższych szkołach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw

24 marca 2001 r.

Proponowana nowelizacja ma na celu uregulowanie niektórych wybranych zagadnień mających podstawowe znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego. Z tak określonym celem można się zgodzić jedynie przy zastrzeżeniu, że prace nad legislacyjnym uporządkowaniem systemu szkolnictwa wyższego w Polsce na tej nowelizacji się nie zakończą. Sejm po dokonaniu - wynikających z projektu noweli - doraźnych zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym, powinien niezwłocznie przystąpić do opracowania jednolitego aktu prawnego dla szkolnictwa wyższego, którego podstawą będzie projekt poselski zgłoszony do łaski marszałkowskiej 24 listopada 2000 r. (Druk sejmowy nr 2701). Stanowisko Krajowej Sekcji Nauki w sprawach objętych projektem noweli, zostało jednoznacznie określone w poselskim projekcie ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” tożsamym z opracowaniem KSN. Do przedstawionych zapisów projektu noweli składamy dwa podstawowe zastrzeżenia.

1. W wyniku przeprowadzonych w 1999 roku rozmów między Rządem RP i NSZZ „Solidarność”¹⁾, ustalono m.in., że priorytet wydatków na edukację i naukę powinien mieć wymiar realny. Warunki pracy nauczycieli akademickich i nauki studentów w Polsce odbiegają od poziomu w państwach Unii Europejskiej, bo nakłady przypadające na jednego studenta oraz pracownika naukowego i dydaktycznego,

a także substancję materialną są wyraźnie niższe. Stwarza to poważne zagrożenia dla jakości i powszechności nauczania. W tej sytuacji Ministerstwo Edukacji Narodowej jako priorytet wskazało finansowanie reformy systemu wynagrodzeń pracowników uczelni w latach 2000-2003, tak, by dzięki niej możliwe stało się osiągnięcie postulowanej przez środowiska uczelni relacji przeciętnych wynagrodzeń grup pracowników uczelni do przeciętnych wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw z mnożnikami: 3x dla stanowiska profesora, 2x dla stanowisk wykładowcy i adiunkta, 1x dla asystenta oraz 1x dla średniej płacy dla pozostałych pracowników (system "3:2:1:1"). Strona NSZZ "Solidarność" uznała, że reforma systemu wynagrodzeń powinna być wprowadzona przy modyfikacji układu 3:2:1:1 do układu 3:2:1:1,25. Współczynnik 1,25 dotyczy pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi. Ta, od lat szeroko akceptowana relacja 3:2:1:1(1,25), sytuuje wynagrodzenia w szkolnictwie wyższym w rozsądnej proporcji do wynagrodzeń na stanowiskach i funkcjach o wysokiej odpowiedzialności (ministrowie, posłowie). Stanowi więc wartościową propozycję kształtowania ładu płacowego w Polsce. **Zaproponowany w opiniowanej nowelizacji system wynagrodzeń jest wprawdzie krokiem w dobrym kierunku, ale zachowując niezmienione relacje międzygrupowe utrwała wyraźnie odstający od przyjętych uzgodnień stan obecny. Nie przybliży to naszego systemu do rozwiązań stosowanych w krajach, do grona których aspirujemy²⁾.** Podejmując decyzję o stworzeniu trzyletniego systemu kształtowania wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym, nie można równocześnie wypaczać tego systemu poprzez wprowadzenie odmiennych relacji. Zaproponowana w uzasadnieniu realizacja art.117a, p.1a-c powinna zostać zmieniona, tak aby w trzecim roku osiągnąć relację 3:2:1:1,25.

2. Polska ma - naszym zdaniem - anachroniczny i wadliwie funkcjonujący model kariery zawodowej nauczyciela akademickiego. Habilitacja coraz powszechniej w świecie uznawana jest za relikט czasów, gdy uczeni stanowili nieliczną i hermetyczną grupę społeczną o wysokim stopniu wtajemniczenia zawodowego. Z koncepcji utrzymywania dwóch stopni naukowych (doktor i doktor habilitowany) wycofały się bądź wycofują się dziś nawet te kraje europejskie, w których miała ona silną podbudowę tradycji - Niemcy, Francja, Węgry, Czechy. Przykład krajów, w których habilitacja nie jest znana, zaś nauka rozwija się wyraźnie lepiej, był istotnym argumentem na rzecz rezygnacji z tego stopnia, podkreślanym w dyskusji, która toczyła się dwa lata temu w Niemczech, a znajduje wyraz w zaleceniach najwyższych gremiów niemieckiej nauki także i dzisiaj³⁾. Współczesna teoria i praktyka organizacji podpowiadają, że najlepiej funkcjonują te organizacje, w których ludzie widzą siebie samych jako pracujących w jednym kręgu. W tę stronę zmiernają też zapisy przyjęte w artykule 27 podpisanej przez Polskę Rekomendacji Dotyczącej Statusu Personelu Nauczającego w Szkołach Wyższych (UNESCO 1997). Jeżeli już jednak tradycja i "opór materii" narzucają strukturę hierarchiczną, to przy jej tworzeniu powinna obowiązywać zasada sprowadzania liczby stopni do minimum. Rozwiązaniem docelowym powinna być więc hierarchia trójstopniowa stanowisk w uczelni (np.: profesor, profesor pomocniczy i asystent). Tymczasem zapisy konstruujące Akademicką Komisję Akredytacyjną stanowią, że członkiem Komisji, powoływanym przez ministra spośród kandydatów zgłoszonych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego oraz senaty uczelni, może być wyłącznie nauczyciel akademicki posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego (art.39 ust.1). Zapis ten odbieramy jako próbę forsowania rozwiązań anachronicznych w dzisiejszym świecie nauki i niepotrzebnie konfliktujących nauczycieli akademickich w Polsce.

¹⁾Protokół ustaleń z rozmów Rządu Rzeczypospolitej Polski i NSZZ "Solidarność" w zespole roboczym ds. szkolnictwa wyższego w sprawie pakietu dla nauki i szkolnictwa wyższego. Warszawa, 6 lipca 1999r.

²⁾ patrz np.: Cohn E., Geske T.G.: Economics of Education. Pergamon Press, Oxford 1990

³⁾patrz np. www.wrat.de - Wissenschaftsrat Pressemitteilung 4/2001 - Komunikat 4/2001 z 22. stycznia 2001 - Rada Nauki (RFN) uchwała zalecenia dla osobowej struktury uniwersytetów i awansu naukowego.

Uwagi szczegółowe:

1. Art.34a w ust.2 użyte określenie „rażąco” jest nieprecyzyjne. Poza tym, przed zastosowaniem środka ostatecznego, jakim jest likwidacja uczelni, należy podjąć inne działania, np. określone normą art.31 ust.1 i 2 ustawy. W zapisie projektu naruszone są normy konstytucyjne, w szczególności art.2, art.32 i art.70 (równość wobec prawa).

1. W art.39 w ust.1 zdaniu drugim należy nadać treść: „Kandydatem może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, zatrudniony w uczelni w pełnym wymiarze czasu pracy”. Należy zostawić Radzie i senatom uczelni swobodę zgłaszania kandydatów.
2. W art.43 w ust.2 należy na końcu przywołać art.117a, a nie art.117, który dotyczy czasu pracy.
3. W art.64 w ust.10 należy określić tryb likwidacji jednostki organizacyjnej, uwzględniający w szczególności sprawy związane z pracownikami i studentami tej jednostki.
4. W art. 102 w ust. 1 należy skreślić proponowaną poprawkę.
5. Proponowana norma art.103 jest sprzeczna z Konstytucją RP (Art.65 ust.1). Do dotychczasowej regulacji należy dodać po kropce zdanie drugie: „Sumaryczny wymiar dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy nie może przekraczać jednego etatu”; oraz ust. 2: „Jednoosobowe organy uczelni, dyrektor administracyjny i kwestor nie mogą podejmować dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy”.
6. W dotychczasowym art. 105 ustawy o szkolnictwie wyższym należy skreślić ust. 2 oraz ust. 7. Nie jest jasny powód, dla którego w noweli ustawy wprowadzono zapis punktu 2 do art. 105 oraz art. 3. Do tej propozycji będzie można się odnieść po zapoznaniu się ze szczegółowym uzasadnieniem wnoszonej zmiany.
7. Art.106 należy nadać brzmienie: „Senat uczelni może w drodze uchwały przeznaczyć dodatkowe środki na wynagrodzenia, jeśli pochodzą one ze źródeł innych, niż określone w art.24 ust.1 pkt 1. Zasady podziału tych środków uzgadniane są przez pracodawcę w trybie określonym w przepisach szczególnych.” Artykuł ten należy przesunąć do rozdziału 6, jako art.117b. Uwaga ta dotyczy odpowiednio propozycji zmiany art.59 ustawy o wyższych szkołach zawodowych (art.2 p.11 projektu).
8. Art.108 ust.1 powinien otrzymać brzmienie: „Nauczycielowi akademickiemu przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 36 dni roboczych.”
9. Art. 117a, p.1a-c ustawy o szkolnictwie wyższym, art. 66a, p.1a-c ustawy o wyższych szkołach zawodowych, a także proponowana w uzasadnieniu realizacja tych artykułów powinny zostać zmienione tak, aby kolejne etapy wprowadzanego systemu uwzględniały relację 3:2:1:1,25, która była określana w stosunku do średniego wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw, a nie w stosunku do średniego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, a także aby respektowały ustalenia podjęte w czasie negocjacji NSZZ „Solidarność” z Rządem, zapisane w komunikacie z dnia 15 lutego 2001 roku. Ustawa powinna także zawierać zapis gwarantujący środki finansowe na realizację proponowanego systemu kształtowania wynagrodzeń.
10. Dodatkowo - w stosunku do zapisów nowelizacji - w art.118 po słowie „albo” należy zastąpić wyrazy do przecinka wyrazami: „który uzyskał uprawnienia do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy”.
11. Należy skreślić art.6 projektu ustawy o zmianie ustawy. Wyjęcie uczelni wyższych spod regulacji „ustawy kominowej” jest nieuzasadnione i może prowadzić do stosowania bardzo wysokich wynagrodzeń, przekraczających normy określone w tej ustawie. Dodatkowo wynagrodzenia kadry kierowniczej uczelni przestają być jawne w rozumieniu art.15 „ustawy kominowej”.

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
/-/ Janusz Sobieszkański

KOMUNIKAT
z dnia 4.04.2001 r.

Pragniemy poinformować Państwa, że w dniu 4.04.2001 roku doszło do ustalenia pomiędzy Ministerstwem Edukacji Narodowej i przedstawicielami Związków Zawodowych zasad wprowadzenia wynagrodzeń pracowników szkół wyższych od 1.01.2001 roku.

W załączeniu przekazujemy protokół ustaleń oraz wyciąg z rozporządzeń Ministra Edukacji Narodowej przedstawiający kształt nowych obowiązujących od 1.01.2001 r. tabel stawek wynagrodzeń.

Informujemy jednocześnie, że rektorzy uczelni podlegających MEN otrzymali pismem DE-I-0333-0-9/2001 z dnia 27.03.2001 r. informację o wysokości przyznanej dotacji na działalność dydaktyczną na rok 2001 – w tym określone zostały środki na wynagrodzenia. Podziału planowanych wynagrodzeń na wynagrodzenia osobowe, z wydzieleniem kwot przeznaczonych na wprowadzenie podwyżki w 2001 r. z wyrównaniem od stycznia br. oraz na dodatkowe wynagrodzenia roczne (13-ta pensja) dokonują uczelnie we własnym zakresie.

„W związku z tym, że dla ogółu szkół wyższych, podobnie jak w innych działach sfery budżetowej, wzrost wynagrodzeń w 2001 r. (wraz z podwyżką) skalkulowano na poziomie o 7,6% wyższym w relacji do 2000 r., w analogiczny sposób określono poziom planowanych wynagrodzeń dla poszczególnych uczelni. Podstawą zwiększenia o 7,6% był plan wynagrodzeń na 2000 r. obejmujących wynagrodzenie osobowe (wraz z ubiegłoroczną podwyżką) i dodatkowe wynagrodzenie roczne, z uwzględnieniem porównywalnych skutków – rzutujących na 2001 r. – uzupełnień wynagrodzeń osobowych dokonanych w 2000 r. na rzecz określonych uczelni z tytułu wzrostu zatrudnienia, w związku z tworzeniem nowych określonych uczelni z tytułu wzrostu zatrudnienia, w związku z tworzeniem kierunków studiów oraz przyjmowaniem obiektów (lub ich części) do eksploatacji”. – cytat z informacji MEN do rektorów uczelni.

Z powyższego wynika, że wzrost wynagrodzeń w uczelniach powinien nastąpić na poziomie określonym wyżej.

Informacje przekazane Państwu pozwalają na rozpoczęcie w uczelniach ze związkami zawodowymi uzgodnienia zasad wdrożenia podwyższenia wynagrodzeń.

Oficjalne dokumenty – Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej przekazane zostaną do uczelni po dokonaniu uzgodnień resortowych i podpisaniu ich przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej – przypuszczalnie ok. 20 kwietnia 2001 roku.

Środki na wyrównanie wynagrodzeń od 1.01.2001 r. przekazane zostaną z MEN do uczelni łącznie z majową transzą środków przeznaczonych na działalność dydaktyczną.

Z okazji zbliżających się świąt Wielkanocnych składamy Państwu najlepsze życzenia. Życzymy jednocześnie owocnych negocjacji.

/-/ Grażyna Maciejko, /-/ Julian Srebrny, /-/ Jerzy Żurak

USTALENIA

Ze spotkania w dniu 4 kwietnia 2001 r. w sprawie podwyżek wynagrodzeń pracowników szkół wyższych oraz wyższych szkół zawodowych w roku 2000.

W spotkaniu uczestniczyli – według załączonej listy obecności – przedstawiciele:

- Federacji Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki, Krajowej Rady Nauki Związku Nauczycielstwa polskiego, Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”;
- Ministerstwa Edukacji Narodowej.

W rezultacie spotkania uzgodniono:

1. Projekty rozporządzeń „płacowych” dla nauczycieli akademickich oraz pracowników szkół wyższych i wyższych szkół zawodowych nie będących nauczycielami akademickimi.
2. W odniesieniu do zapisów, które powinny znaleźć się w liście kierowanym do rektorów w związku z podwyżką wynagrodzeń uzgodniono, iż Ministerstwo umieści zapis analogiczny do zapisu z roku 2000, uzupełniając go o dalsze wyjaśnienia zawarte w piśmie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej numer DDS-2876/BS/2000 z dnia 27 grudnia 2000r. dotyczącym uprawnień związków zawodowych. List do rektorów zostanie ponadto uzupełniony o zapisy przypominające o obowiązku przeprowadzenia podwyżki z zachowaniem terminów określonych w art. 8 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, a także o art. 15 ustawy o wynagrodzeniach osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, który stanowi, że informacje o wynagrodzeniach osób objętych przepisami tej ustawy są jawne.
3. Ministerstwo Edukacji Narodowej przekaże Ministerstwu Zdrowia informację, iż w trakcie spotkania przedstawiciele związków zawodowych zwrócili uwagę na opóźnienie w terminie realizacji ubiegłorocznych podwyżek w szkołach wyższych nadzorowanych przez resort, a także na brak jasnych informacji o zasadach podziału środków budżetowych dla tych uczelni.
4. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” podkreśliła, że podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym dodatkowe środki na dotacje dla szkół wyższych wydzielone w budżecie państwa w rezerwie celowej nr 71 dla szkolnictwa wyższego powinny zostać przeznaczone na podwyżkę wynagrodzeń dla pracowników szkół wyższych.

Podpisali:

/-/ Sekretarz KRN ZNP;

Federacja Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół wyższych i Nauki – /-/ Stanisław Różycki, Wiceprzewodniczący;

/-/ KSN NSZZ „Solidarność”;

/-/ Ministerstwo Edukacji Narodowej, 00-918 Warszawa, Aleja Szucha 25;

Wyciąg z rozporządzeń MEN

STAWKI UZGODNIONE W MEN W DNIU 4.IV.2001 w zł.						
BĘDĄ OBOWIĄZYWAŁY OD 1 STYCZNIA 2001 PO WYDANIU FORMALNYCH ROZPORZĄDZEŃ						
STAWKI WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO NA / STAWKI DOD. FUNKCYJNYCH NAUCZ. AKADEMIC.						
STANOWISKO	Stawki od 1.2001		Lp	STANOWISKO	Stawki od 1.2001	
	Min	Max			Min	Max
1. prof. zwyczajny	2 325	4 590	1.	Rektor uczelni I kat.	3 060	4 600
2. prof. nadzw. z tytułem	2 170	4 120	1A	Rektor uczelni II kat.	2 290	3 060
3. prof. nadzw. bez tytułu	1 945	3 820	2	Prorektor uczelni I kat.	1 840	2 750

4.docent, adiunkt hab.	1 705	3 055	2A	Prorektor uczelni II kat.	1 220	2 140
5.Adiunkt, st. Wykładowca ze stopniem dr	1 490	2 750	3	Dziekan	765	1 990
			4	Prodziekan, dyrektor: międzyuczeln. Inst (z-du, ośrodka; instytutu na prawach wydz., bibl. głównej, centrum ucz. przem.; Dziekan filii	460	1 530
6.St.wykładowca bez stopnia dr	1 260	2 295	5	Dyrektor: Inst. wydziałowego; zesp/studiów podyplomow.; z-ca dyr. Inst na prawach wydz., dyr. Uczeln. Ośrodka	380	765
7.Asystent	1 260	2 140	6	Z-cy: dyr. Inst. wydziałowego; bibl. Głównej, Kier.:z-du, katedry, stud. dokt.,podyplom. Itp., studium prakt. Nauki j. Obcych, nauk społecznych, wych. fiz.	230	665
8.Wykładowca, lektor, instruktor	1 175	2 215	7	Kier: pracowni, laborat., bibl. wydz., lub inst., oddziału w bibl. Lub ośr. Inf. Naukowej, zespołu lektorów, z-ca kier. Stud. WF	155	380
STAWKI PRACOWNIKÓW BIBLIOTEK W GRUPIE NA			STAWKI ZA NADGODZINY NAUCZ. AKADEMICKICH (w zł)			
1.st. kustosz dyplomowany, st. Dokumentalista dypl.	1 545	3 060	Lp	STANOWISKO	Min.	Max.
2.Kustosz dyplomowany Dokumentalista dypl.	1 320	2 750	1	Prof. zwyczajny, prof. nadzwyczajny posiadający tytuł naukowy	34	91
			2	Prof. nadzwyczajny ze stop. nauk. dr hab. lub dr; docent, adiunkt ze stopn. dr	30	76
3.Adiunkt bibl.	1 240	2 140	3	Adiunkt z dr, starszy wykładowca	28	60
4.Asystent bibl.	1 085	1 835	4	Asystent, wykładowca, lektor, instruktor	20	50

STAWKI PRAC. NIE BĘDĄCYCH NAUCZYCIELAMI PŁATNYCH W SYSTEMIE MIESIĘCZNYM			STAWKI PRACOWNIKÓW NIE BĘDĄCYCH NAUCZYCIELAMI PŁATNYCH W SYSTEMIE GODZINOWYM				
KATEGORIA	Stawki od 1.I.2001 (w zł)		KAT.	Obowiązujących przy wymiarze czasu pracy:			
	Min.	Max.		42 godz/tydz (zł/godz)		36 godz/tydz (zł/godz)	
				Min	Max	Min	Max
I	640	770	I	3,56	4,27	4,01	4,97
II	645	785	II	3,57	4,35	4,07	5,03
III	650	800	III	3,59	4,43	4,13	5,12
IV	655	830	IV	3,61	4,58	4,20	5,41
V	660	880	V	3,65	4,98	4,27	5,77
VI	670	950	VI	3,69	5,38	4,34	6,24
VII	680	1 030	VII	3,76	5,78	4,41	6,76
VIII	690	1 110	VIII	3,83	6,28	4,49	7,30
IX	710	1 200	IX	3,92	6,78	4,58	7,86
X	730	1 290	X	4,02	7,38	4,68	8,60
XI	755	1 400	XI	4,18	7,98	4,88	9,34
XII	785	1 510	STAWKI DODATKÓW FUNKCYJNYCH PRAC. NNA (w zł)				
XIII	820	1 620	KAT.	Min		Max	
XIV	865	1 730	1	60		145	
XV	925	1 840	2	65		155	
XVI	985	1 950	3	80		235	
XVII	1 045	2 100	4	100		320	
XVIII	1 105	2 300	5	145		385	
XIX	1 165	2 690	6	185		550	
XX	1 375	3 080	7	335		1 310	
XXI	1 795	3 470	8	720		1 760	

STAWKI za DODATKI BHP (w zł)

Lp	KATEGORIA	Stawki od 1.I.2001 r.	
		Min	Max
1	I STOPIEŃ SZKODLIWOŚCI	24	92
2	II STOPIEŃ SZKODLIWOŚCI	40	123
3	III STOPIEŃ SZKODLIWOŚCI	52	177

SPÓR Z RZĄDEM

Zamieszczamy materiały jakie Komitet Badań Naukowych wniósł pod obrady negocjacji w ramach sporu po-

między NSZZ „Solidarność” a Rządem.

(Red.)

Minister Pracy i Polityki Społecznej
Longin Komołowski

Pan Janusz Sobieszczański
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „S”

Szanowny Panie Przewodniczący,
Uprzejmie informuję, że w dniu 15 lutego br. odbyło się spotkanie poświęcone problemom nauki i szkolnictwa wyższego będące kontynuacją rozmów w ramach sporu pomiędzy NSZZ „Solidarność”, a Rządem. Tematem spotkania była dyskusja nad dodatkowymi środkami na poprawę sytuacji płacowej w szkolnictwie wyższym i nauce.

Zgodnie z przyjętymi ustaleniami w załączeniu przesyłam materiał przekazany przez Komitet Badań Naukowych.
Z poważaniem

/-/ L. Komołowski

Sekretarz Komitetu Badań Naukowych
Podsekretarz Stanu
Jan Krzysztof Frąckowiak

Warszawa, 2001.03.16.

Pan Michał Boni
Szeft Gabinetu Politycznego
Wiceprezesa Rady Ministrów
Longina Komołowskiego

Szanowny Panie,

Zgodnie z pkt 2 Komunikatu ze spotkania w dniu 15 lutego 2001 r. w ramach sporu NSZZ „Solidarność” z Rządem dotyczącego nauki i szkolnictwa wyższego, przekazuję w załączeniu konspekt „Założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa na lata 2001-2010” oraz przedstawiony Rządowi przez Komitet Badań Naukowych już przed dwoma laty wariantowy „Długookresowy program rozwoju nauki 2000-2010” proponujący przyjęcie strategii równomiernego lub przyspieszonego rozwoju.

Równocześnie chciałbym poinformować Pana, że obecnie w Komitecie Badań Naukowych trwają intensywne prace nad opracowaniem projektu nowych „Założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa na lata 2001-2010”. W projekcie tych założeń Komitet Badań Naukowych uwzględni propozycje zawarte w wyżej wymienionym „Długookresowym programie rozwoju nauki 2000-2010”. Projekt nowych „Założeń” zostanie przekazany związkowi zawodowemu do zaopiniowania w zwykłym trybie.

Z wyrazami szacunku

/-/ J.K.Frąckowiak

**ZAŁOŻENIA
POLITYKI NAUKOWEJ I NAUKOWO-TECHNICZNEJ PAŃSTWA NA LATA 2001-2010
(konspekt)**

1. Wstęp (dokumenty, z których wynika obowiązek przygotowania przez KBN „Założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa na lata 2001-2010”).
2. Syntetyczna ocena realizacji „Założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa”, przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 20 lipca 1993 r.
3. Syntetyczna charakterystyka potencjału badawczo-rozwojowego oraz miejsce nauki polskiej w świecie.
 - Potencjał badawczo-rozwojowy.
 - Zróżnicowanie regionalne.
 - Zróżnicowanie rozwoju dziedzin nauki.
4. Główne wyzwania stojące przed nauką polską, cele i zadania polityki naukowej i naukowo-technicznej oraz rola państwa w realizacji tych celów.
 - Wzrost znaczenia i oryginalności polskiej nauki w skali globalnej.
 - Poprawa innowacyjności i międzynarodowej konkurencyjności polskiej gospodarki.
 - Wykorzystanie przez naukę polską możliwości wynikających ze stowarzyszenia, a następnie z członkostwa z Unią Europejską.
 - Cel strategiczny polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa, uzyskanie wyników, które zapewnią rozwój nauki oraz społeczno-gospodarczego rozwoju kraju.
 - Wzmocnienie edukacyjnej roli nauki.
 - Główne zadania wynikające z realizacji polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa.
5. Polityka w sferze rozwiązań prawnych i strukturalnych instytucji nauki i ich dostosowanie do priorytetów rozwojowych nauki i gospodarki.
 - Przekształcenia własnościowe oraz restrukturyzacyjne w sferze nauki, w tym powołanie PIB-ów.
 - Przygotowanie aktów wykonawczych do znowelizowanych ustaw o Komitecie Badań Naukowych oraz o jednostkach badawczo-rozwojowych.
 - Ograniczenie wieloletowości pracowników naukowych.
 - Problemy etyki w nauce.

- Prace studialne nad celowością ustawy o działalności badawczo-rozwojowej.
- Prace studialne nad koncepcją przekształcenia Komitetu Badań Naukowych w Ministerstwo Nauki i Technologii.

6. Polityka dotycząca kierunków badań naukowych i prac rozwojowych szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, nauki, techniki, gospodarki, zdrowia społeczeństwa, kultury oraz obronności i bezpieczeństwa państwa, z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju.

- Priorytety w badaniach podstawowych.
- Priorytety w badaniach stosowanych.
- Preferowane kierunki badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz wzrostu i nowoczesności gospodarki oraz podniesienia jej międzynarodowej konkurencyjności.
- Wykorzystanie wyników *foresight* do określania priorytetów w dziedzinie nauki.
- Priorytetowe zadania w sferze systemowej.

7. Nakłady finansowe na naukę w produkcie krajowym brutto.

- Omówienie nakładów na naukę w latach 1991-2000 i ich porównanie do nakładów na naukę w krajach Unii Europejskiej.
- Proponowane nakłady na naukę w dwóch wariantach.
- Najważniejsze cele, na których realizację zostaną skierowane dodatkowe środki na naukę.

8. Założenia polityki finansowania badań naukowych i prac rozwojowych.

- Działalność statutowa oraz badania własne w szkołach wyższych.
- Specjalne programy i urządzenia badawcze.
- Inwestycje służące potrzebom badań naukowym.
- Projekty badawcze zamawiane.
- Projekty celowe i projekty celowe zamawiane.
- Współpraca naukowa i naukowo-techniczna z zagranicą.
- Działalność wspomagająca badania.

9. Założenia polityki w dziedzinie współpracy naukowej i naukowo-technicznej z zagranicą.

- Dostosowywanie prawa polskiego w obszarze badań i rozwoju technologii do wymogów Unii Europejskiej.
- Integracja z europejskim obszarem nauki i jako priorytetami, poprawa dostosowania do profilu tematów ramowych Unii Europejskiej, priorytety krajowe – w relacji do potrzeb rozwoju społecznego i gospodarczego.
- Udział polskich uczonych w 5 Programie Ramowym Badań, Rozwoju technicznego i prezentacji Unii Europejskiej oraz aktywny udział polski w przygotowaniu 6 Programu Ramowego.
- Tworzenie warunków do efektywnej współpracy naukowej i naukowo-technicznej z zagranicą, wynikającej z umów międzyrządowych.
- Wybór strategii integracji nauki polskiej z nauką europejską i światową.

10. Główne kierunki działań w sferze infrastruktury nauki.

- Polityka edukacyjna
- Globalne społeczeństwo informacyjne.
- Infrastruktura informatyczna i wybór strategii jej rozwoju.
- Promocja i upowszechnianie nauki.
- Informacja naukowa i technologiczna.
- Ochrona własności intelektualnej.
- Polityka licencyjna.

11. Mechanizmy powiązania nauki z gospodarką oraz wybór instrumentów ekonomicznych do praktycznego wykorzystania wyników badań i pozabudżetowych inwestycji w B+R.

12. Priorytetowe kierunki badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz wzrostu i nowoczesności gospodarki oraz podniesienia jej międzynarodowej konkurencyjności.

13. Plan (harmonogram) realizacji ważniejszych przedsięwzięć wynikających z założeń polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa – terminy osiągnięcia wybranych celów.

Zamieszczony poniżej dokument został opracowany przez Komitet Badań Naukowych w 1999 r. i przedstawiony ówczesnemu Ministrowi Finansów Leszkowi Balcerowiczowi. Propozycje KBN nie zostały wówczas uwzględ-

nione. Obecnie w Komitecie przygotowane są nowe „Założenia polityki naukowej i naukowo-technicznej na lata 2001-2010”. (Red.)

DŁUGOOKRESOWY PROGRAM ROZWOJU NAUKI 2000 – 2010

1. Połączone Komisje Sejmowe: Komisja Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisja Finansów Publicznych uchwaliły w dniu 24 lipca 1998 dezyderat w sprawie finansowania szkolnictwa wyższego i nauki. Dezyderat ten postuluje zwiększenie nakładów na naukę zgodnie z rezolucją Sejmu z 13.10.1995 r. tj. do poziomu 1% PKB. Stanowisko Rady Ministrów wobec tego dezyderatu podkreślało niemożność spełnienia tego postulatu w budżecie na rok 1999, (w projekcie budżetu na rok 1999 nakłady na naukę wyniosły zaledwie 0,46% PKB), zobowiązując Rząd do przedłożenia Parlamentowi długookresowego programu rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki.

2. Nakłady z budżetu państwa na prace badawczo-rozwojowe są w Polsce bardzo niskie, wynosząc per capita ok. 36 USD PPP. Jest to ok. 4,2 razy mniej niż średnie wydatki budżetowe na ten cel w krajach Unii Europejskiej, podczas gdy PKB Polski jest tylko ok. 2,5 razy mniejszy niż średni krajów Unii (wszystko w USD PPP). Tak więc wzrost PKB znacznie wyprzedził wzrost nakładów budżetowych na prace B+R.

3. Nakłady na sferę B+R ze źródeł pozabudżetowych są w Polsce relatywnie małe, utrzymując się na poziomie ok. 0,3% PKB, co odpowiada jedynie 2/3 nakładów budżetowych. Jest to odwróceniem proporcji istniejących w większości krajów Unii Europejskiej.

4. Stopień innowacyjności polskiej gospodarki jest niski, co jest szczególnie widoczne gdy brać pod uwagę liczbę krajowych patentów – per capita kilka-kilkadziesiąt razy niższą, niż w krajach unii Europejskiej – oraz bilans wymiany zagranicznej w obszarze licencji i towarów wysoko przetworzonych.

5. Biorąc pod uwagę najpilniejsze potrzeby sfery B+R, oraz bardzo trudną sytuację budżetową Kraju postuluje się, aby:

- W ciągu 5 lat poziom nakładów budżetowych per capita zbliżył się do połowy średniego poziomu w krajach Unii Europejskiej w roku 1999, czyli wzrósł dwukrotnie.
- W ciągu 9-10 lat poziom nakładów budżetowych na B+R osiągnął poziom 1% PKB i ustabilizował się na tym poziomie.
- W ciągu 7-10 lat poziom nakładów pozabudżetowych zrównał się z nakładami budżetowymi. Nakłady te będą nadal rosły, by po dalszych 5-7 latach zbliżyć się do poziomu 2% PKB.
- Przyjmuje się założenia, że przez cały rozpatrywany okres roczny przyrost PKB wyniesie 5%.

6. Strategia równomiernego rozwoju.

Osiągnięcie założonych celów przy założeniu równomiernego wzrostu wymaga, aby:

- Przez 9 najbliższych lat budżetowe nakłady na B+R rosły realnie o ok. 15% rocznie, a następnie aby wzrost ten ustabilizował się na poziomie rocznego wzrostu PKB.

- Przez najbliższe 10 lat nakłady na B+R ze źródeł pozabudżetowych rosły realnie ok. 20% rocznie.

Tablica 1. Równomierny wzrost nakładów

ROK	Budżet wzrost realny względem 1999	Budżet udział w PKB	Pozabudżetowe Wzrost realny Względem 1999	Pozabudżetowe udział w PKB
1999	1,00	0,460%	1,00	0,30%
2000	1,15	0,500%	1,20	0,35%
2001	1,32	0,550%	1,44	0,40%
2002	1,52	0,600%	1,72	0,46%
2003	1,75	0,665%	2,06	0,53%
2004	2,01	0,720%	2,47	0,61%
2005	2,31	0,790%	2,96	0,70%
2006	2,65	0,870%	3,55	0,81%
2007	3,05	0,950%	4,26	0,93%
2008	3,51	1,000%	5,11	1,06%
2009	3,69	1,000%	6,13	1,22%
2010	3,87	1,000%	7,35	1,40%

Założona strategia jest zgodna z „Koncepcją średniookresowego rozwoju kraju do 2002 roku”, przyjętą przez Radę Ministrów w dniu 15.06.99r., postulującą osiągnięcie w roku 2002 łącznych nakładów (budżetowych i pozabudżetowych) na badania naukowe i prace rozwojowe – czyli tzw. GERD – na poziomie 1% PKB.

7. Strategia przyspieszonego rozwoju.

Strategia zakłada osiągnięcie zamierzonych celów, tzn. uzyskanie w ciągu 5 lat w przybliżeniu dwukrotnego, w stosunku do roku 1999 realnego wzrostu nakładów budżetowych, poprzez zwiększony przyrost w roku 2000 (do poziomu 0,6% PKB) i powolniejszy przyrost w następnych latach tak, aby w ciągu 10 lat uzyskać poziom 1% PKB.

Tablica 2. Przyspieszony wzrost nakładów

ROK	Budżet wzrost realny	Budżet udział w PKB	Pozabudżetowe Wzrost realny	Pozabudżetowe udział w PKB
-----	----------------------	---------------------	-----------------------------	----------------------------

	względem 1999		Względem 1999	
1999	1,00	0,46%	1,00	0,30%
2000	1,37	0,60%	1,20	0,35%
2001	1,50	0,63%	1,44	0,40%
2002	1,65	0,66%	1,72	0,46%
2003	1,81	0,69%	2,06	0,53%
2004	2,00	0,72%	2,47	0,61%
2005	2,31	0,77%	2,96	0,70%
2006	2,42	0,80%	3,55	0,81%
2007	3,05	0,92%	4,26	0,93%
2008	3,51	1,000%	5,11	1,06%
2009	3,69	1,000%	6,13	1,22%
2010	3,87	1,000%	7,35	1,40%

8. Dodatkowe środki będą skierowane na następujące cele:

a) Inwestycje, w głównej mierze aparaturowe i infrastrukturalne, zapobiegające dekapitalizacji aparatury oraz rozwijające infrastrukturę informatyczną do poziomu europejskiego.

b) Wzrost płac pracowników nauki, a przez to zlikwidowanie groźby powstania luki pokoleniowej oraz ograniczenie zjawiska wieloletowości.

c) Stworzenie podstaw do praktycznej realizacji polityki naukowej państwa, poprzez zwiększanie środków głównie w obszarach priorytetowych.

d) Zapewnienie środków niezbędnych przy restrukturyzacji instytucji finansowych z budżetu nauki, a w szczególności jednostek badawczo-rozwojowych. Wspieranie przepływu kadr badawczych do przemysłu.

e) Zapewnienie silnego wsparcia polskim jednostkom uczestniczącym w 5. Ramowym Programie Unii Europejskiej. Zwiększenie udziału polskich zespołów w międzynarodowych przedsięwzięciach badawczych.

f) Rozwój innowacyjności poprzez wzmacnianie więzi pomiędzy pracami badawczymi i rozwojowymi i stworzenie skutecznych mechanizmów transferu technologii.

9. Priorytetowymi zadaniami w zakresie finansowania badań naukowych będzie to, co przyczynia się do realizacji następujących celów:

- Zwiększenie poziomu innowacyjności polskiej gospodarki.
- Wzmocnienie edukacyjnych efektów badań naukowych.
- Powiązanie polskiej nauki z nauką międzynarodową, w szczególności z nauką europejską.
- Wspieranie dziedzin nauki, w których Polska posiada silną pozycję międzynarodową.

10. Priorytetowymi zadaniami w sferze systemowej będzie:

- Stwarzanie mechanizmów finansowych i organizacyjnych zachęcających podmioty gospodarcze do inwestowania w działalność B+R.
- Rozwój badań współfinansowanych przez budżet i jednostki gospodarcze zainteresowane wykorzystaniem wyników.
- Zapewnienie silniejszego wpływu badań naukowych na edukację na poziomie wyższym i na kształcenie ustawiczne.
- Stworzenie spójnych i przejrzystych kryteriów oceny badań, naukowych jednostek sfery B+R, pod kątem zapewnienia priorytetów finansowania pracom badawczym wysokiej jakości.
- Wspieranie organizacyjne współpracy międzynarodowej.
- Wspieranie organizacyjne transferu technologii, wpływającego na poprawę konkurencyjności przemysłu.

PRZEWODNICZĄCY
KOMITETU BADAŃ NAUKOWYCH
/-/ prof. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski

Minister Nauki
Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych

Warszawa, dnia 2001.03.27

REKTORZY SZKÓŁ WYŻSZYCH

DYREKTORZY PLACÓWEK NAUKOWYCH PAN
DYREKTORZY JEDNOSTEK BADAWCZO-ROZWOJOWYCH

Ze środowiska nauki zgłaszane są liczne wątpliwości, które wskazują na niewystarczające dofinansowanie działalności statutowej jednostek naukowych i badań własnych szkół wyższych.

Pragnę wyjaśnić, że Komitet Badań Naukowych dokonując podziału środków budżetu nauki w 2001 roku ograniczył udział środków na działalność statutową z 45% w 2000 r. do 40% w 2001 r. Jednocześnie Komitet ustalił wyraźną preferencję dla projektów badawczych i celowych (wzrost środków 2001 r. do 2000 r. wynosi około 28%).

Środki na badania własne szkół wyższych zaplanowano również z preferencją finansową około 10% wzrostu 2001r. do 2000 r.

Uwzględniając zgłaszane wnioski i argumenty dotyczące potrzeby zwiększenia środków na działalność statutową, po zasięgnięciu opinii Komitetu postanowiłem zwiększyć tegoroczne dofinansowanie działalności statutowej bez obniżania środków na projekty badawcze i celowe.

Wzrost nie będzie mały – wyniesie ok. 155,5 mln zł., a więc blisko 13% rozdzielonej już kwoty 1.210 mln zł. Kwota wzrostu składa się ze środków zaplanowanych na wsparcie priorytetów Komitetu (101 mln zł.) oraz środków, o które zmniejszono kwotę przeznaczoną na specjalne programy międzynarodowe (ok. 54 mln zł.), po tym zwiększeniu łączna kwota na działalność statutową wyniesie ok. 1.365,5 mln zł. Porównywalnie w 2000 r. kwota ta wynosiła ok. 1.319,6 mln zł.

W marcu kierownictwa jednostek otrzymały już decyzję o przyznaniu środków na działalność statutową. Po przeznaczaniu dodatkowych środków na tę działalność wiele jednostek otrzyma w maju br. nowe decyzje zwiększające im dotacje.

Dodatkowe środki podzielono pomiędzy zespoły Komitetu (jest ich 13) z następującymi zaleceniami:

1. dla jednostek kategorii I – wzrost dotacji 2001 r. nie powinien być niższy niż 106% a dla jednostek kategorii II – dotacja 2001 r. nie powinna być niższa niż dotacja w 2000 r.,
2. jednostki uczestniczące w projektach 5.PR powinny otrzymać dodatkowe środki.

Rektorów szkół wyższych uprzejmie informuję, że zgodnie z ubiegłorocznymi decyzjami, Komitet od 2001 r. nie wyodrębnia w przyznawanej dotacji środków przeznaczonych na import czasopism, łączność komputerową i współpracę z zagranicą. Na te cele Rektorzy mogą uzgodnić z podstawowymi jednostkami organizacyjnymi szkoły ich wkład w finansowanie wspólnych celów całej uczelni z otrzymanej przez te jednostki dotacji na działalność statutową oraz mogą także przeznaczyć na te cele część dotacji na badania własne.

Rozumiejąc trudności w zarządzaniu jednostkami, jakie pociąga za sobą obniżenie dotacji podmiotowej, proszę zarazem o pełne wykorzystywanie innych możliwości pozyskiwania środków na prowadzenie badań, w tym środków na projekty badawcze i celowe, środków od zleceniodawców zewnętrznych zainteresowanych wynikami badań, a także środków z zagranicy, a zwłaszcza z budżetu programów ramowych UE. Ważnym elementem polityki naukowej w Polsce jest zasada konkurencyjności w dostępie do środków budżetowych. Ograniczony budżet nauki uzasadnia więc zwiększanie udziału tych strumieni finansowania, w których konkurencja jest najsilniejsza.

Łączę wyrazy szacunku

Minister Nauki
Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych
/-/ Prof. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA

Warszawa, 13.03.2001 r.

Minister Nauki
Prof. dr hab. Andrzej Wiszniewski
Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych

Przedstawiony do dyskusji przez Komitet Badań Naukowych projekt „Zasad oceny parametrycznej jednostek naukowych” wzbudził znaczne zainteresowanie i wywołał wiele burzliwych dyskusji w środowisku pracowników nauki.

Do Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” wpłynęło kilkadziesiąt opinii w większości z jednostek badawczo-rozwojowych. Zdecydowana większość głosów to uwagi krytyczne.

Krajowa Sekcja Nauki po analizie nadesłanych opinii o projekcie przedstawia następujące stanowisko:

1. Nowe projekty zasad oceny parametrycznej jednostek naukowych niewiele odbiegają od obecnie obowiązujących. Podstawową wadą tych Zasad jest brak równowagi w ocenie prac teoretycznych i aplikacyjnych z rażąco niekorzyścią dla zastosowań.
2. Przyjęcie kryterium publikacji, w tym publikacji z tzw. listy filadelfijskiej, jako bazy dla oceny merytorycznej działalności jednostki naukowej w istotny sposób faworyzuje działalność teoretyczną ze szkodą dla prowadzenia prac badawczych w dziedzinie zastosowań, w szczególności prac w dziedzinie nowych technologii. Prace te są trudne, długotrwałe i wymagają znacznych nakładów, natomiast ich wyniki ze względu na patenty i tajemnice techniczne i technologiczne z reguły o ile są publikowane to ze znacznym opóźnieniem i nie wszędzie. To kryterium „publikowalności” zdaje się być naszą polską specjalnością ponieważ w większości krajów europejskich oraz w USA i Japonii podstawowym kryterium prac naukowych jest ich innowacyjność i zastosowania w różnych dziedzinach gospodarki. Fakt ten jest zastanawiający, gdyż polskie publikacje niezależnie od tego gdzie się ukazują, traktowane są w sposób wyjątkowy, jako materiał łatwo nadający się do wykorzystania i zastosowania przez czytelników (czytaj konkurencję). Niektóre z nich powinny być wręcz w ogóle chronione przed publikacją, z uwagi na charakter informacji, kwalifikujących się jako informacje niejawne, chronione ustawowo (ustawa o ochronie informacji niejawnych). Mogłoby się wydawać, że jest to niezamierzona metoda finansowania przez polskiego podatnika działalności naukowej i rozwoju państw trzecich. Nowe kryteria dotyczące oceny publikacji nie uwzględniają artykułów publikowanych na konferencjach krajowych i w czasopiśmie o zasięgu „lokalnym”, przez co **mogą doprowadzić do szybkiej likwidacji czasopism** takich jak Zeszyty Naukowe PAN, Zeszyty Naukowe Politechniki ..., czy przykładowo Prace Instytutu Elektrotechniki. Czasopisma te mają ustaloną pozycję krajową i zagraniczną. Proponujemy taką modyfikację, która nie doprowadzi do ich likwidacji, a jedynie do zwiększenia ich rangi, np. poprzez obowiązek recenzowania wszystkich zamieszczanych tam publikacji.
3. Na osobne omówienie zasługuje kolejny wzorzec kryterialny, patent zgłoszony do ochrony w kraju europejskim, USA, Japonii lub w Kanadzie, a dlaczego nie na przykład w Korei Północnej albo Korei Południowej.
4. Wiele instytutów, w szczególności JBR-ów, prowadzi działalność zarówno w dziedzinie badań podstawowych jak i zastosowań. Przyjęta przez KBN zasada finansowania działalności statutowej tylko z jednego Zespołu wprowadza dodatkowe trudności w prawidłowej ocenie takiej jednostki. Istotnym jest więc postulat o możliwości finansowania jednej jednostki naukowej z co najmniej dwóch Zespołów. W obecnej sytuacji wraz z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych powstała możliwość łączenia instytucji naukowych, niekoniecznie przyporządkowanych do tego samego Zespołu. Zasada finansowania działalności statutowej tylko z jednego Zespołu stwarza określone trudności w połączeniu takich jednostek. Przykład taki mogą stanowić instytuty w Świerku - IPJ (Zespół 3) i IEA (Zespół 11).
5. Pozornym wydaje się podwyższenie rangi nadanej kryteriom użytkowym, w szczególności dotyczącym wykorzystania w praktyce wyników badań naukowych i rezultatów prac badawczo-rozwojowych prowadzonych w jednostce, czy też wzrost miary kryteriów odnoszących się do systemów jakości, akredytacji laboratoriów i uczestnictwa w programach ramowych Unii Europejskiej. Jednocześnie znacznie podwyższono punktację uzyskiwaną za działalność publikacyjną, za uzyskane stopnie i tytuły naukowe, w szczególności habilitacje i tytuły profesorskie oraz wprowadzono kryterium dotyczące przeprowadzenia postępowania o nadanie tytułu naukowego osobie nie zatrudnionej w danej jednostce.
6. Bardzo istotny wpływ na ocenę jednostki, ma ranga punktacji za stopień naukowy doktora. W systemie oceny, według projektu, stopień doktora otrzymał wagę 1 (jest 0,7), ale obniżono wagę przyznaną pracownikom bez stopni i tytułów naukowych z 0,4 na 0,3. Ten konglomerat pozornych wzrostów i rzeczywistych degradacji w ocenie zatrudnienia, w sposób jednoznaczny i wyraźny faworyzuje działalność naukową i badawczą jednostek spoza sfery gospodarczej, to znaczy promuje jednostki naukowe działające w obszarze badań podstawowych. Należy zwrócić uwagę, że jednostki badawczo-rozwojowe, to instytucje o innym charakterze działalności niż instytuty uczelni wyższych i PAN. W przeważającej liczbie są to ośrodki badawczo-rozwojowe, w których dominuje działalność związana z wdrażaniem wyników zrealizowanych prac badawczo-rozwojowych i uzyskanych własnych wynalazków. To ośrodki, w których prace badawcze wykonują przede wszystkim pracownicy badawczo-techniczni i inżynierzy-techniczni, bez stopni i tytułów naukowych. Realizując swoją działalność statutową jednostki te prowadzą prace polegające na wytworzeniu produktu fizycznego, to jest modelu, prototypu, czy wreszcie partii próbnej wyrobu. Wymaga to zatrudnienia określonej liczby pracowników na etatach nie związanych z działalnością naukową i badawczą, są to technolodzy, konstruktorzy i inni pracownicy umysłowi oraz pracownicy fizyczni o wybitnych kwalifikacjach zawodowych, o ogromnym doświadczeniu i umiejętnościach technicznych.
7. Zastrzeżenia budzi rozpiętość punktacji w punktach 6.a. i 6.b. (zwłaszcza dolna granica) oraz przyjęte kryterium, w którym liczba przyznanych punktów za uzyskanie i utrzymanie akredytacji laboratorium zależy od ilości procedur. Liczba procedur nie jest dobrym miernikiem osiągnięć laboratorium. Ilość procedur można dość dowolnie mnożyć, co nie jest jednoznaczne z faktycznym zakresem akredytacji. Wydaje się, że uznanie po-

winy mieć te laboratoria, które uzyskały akredytację na badania metodami zgodnymi z normami europejskimi szczególnie w obszarze tzw. regulowanym (objętym dyrektywami unijnymi) czyli w obszarze, w którym państwo ponosi odpowiedzialność za jakość jednostek tworzących infrastrukturę systemu oceny zgodności wyrobów. Infrastrukturę systemu oceny zgodności tworzą: laboratoria badawcze, jednostki kontrolne i certyfikujące.

8. W projekcie oceny pominięto działalność normalizacyjną – krajową i międzynarodową, co wydaje się pewną niekonsekwencją w zestawieniu z:
- punktacją za akredytację laboratoriów badawczych spełniających wymagania norm międzynarodowych lub europejskich. Trzeba pamiętać, że podstawą takiej akredytacji są normy dotyczące działania tych jednostek i ich kompetencji technicznych.
 - zapisami ustawy o jednostkach badawczo rozwojowych (rozdział 2a) określającymi zadania Państwowego Instytutu Badawczego. Do zadań PIB-u, czyli do zadań ważnych dla planowania i realizacji polityki państwa, których wykonanie jest niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa szeroko pojmowanego oraz jakości życia obywateli należy między innymi opracowywanie i opiniowanie standardów – norm.
- Zdaniem KSN w ocenie powinny być uwzględnione takie działania jak:
- prowadzenie sekretariatów Normalizacyjnych Komisji Problemowych
 - uczestnictwo w pracach Komitetów Technicznych CEN/CENELEC i ISO/IEC
9. Wyeliminowanie z punktacji dotychczas uznawanych wydawnictw recenzowanych, konferencji krajowych i zagranicznych spowoduje, że placówki naukowe nie będą organizować konferencji oraz ograniczać ilość uczestników. Tego typu postępowanie może mieć nieobliczalne skutki w postaci niezamierzonego i niepożądanego upadku znaczenia takich wydawnictw oraz konferencji krajowych.
10. Górne ograniczenie punktów za udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny, prowadzonych w jednostce prac B+R (rozdz. 5 części B) deprecjonuje duże jednostki naukowe nastawione przede wszystkim na wdrażanie prac badawczych i rozwojowych, oraz definiuje efektywność wdrożeniową jednostek przez wartość osiąganych przychodów w stosunku do otrzymywanych środków statutowych. Taki sposób oceny nie uwzględnia w żadnym stopniu merytorycznego, jakościowego znaczenia wdrażanych w gospodarce prac i dużej różnorodności efektów praktycznych. Właściwym rozwiązaniem tego problemu powinno być ustalenie przez poszczególne zespoły KBN szczegółowych tabel określających wartości punktów dla różnych rodzajów efektów wdrożeniowych (np. opracowanie i wdrożenie produktu dla produkcji seryjnej, opracowanie określonej procedury technologicznej wraz ze stanowiskiem, opracowanie i wdrożenie metody i stanowiska badawczo-kontrolnego itp.). Natomiast instytuty nie sprzedające rozwiązań dla przemysłu nie mają szans na uzyskanie przychodów ze sprzedaży wyników prac B+R nawet na poziomie 50% dotacji otrzymywanej w danym roku z KBN.

Ze względu na krótki okres czasu przeznaczony na zaopiniowanie tak niezwykle ważnego projektu dotyczącego „zasad oceny parametrycznej...” Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” ograniczyła swoje stanowisko do kwestii skonsultowanych w środowisku. Dalsze bardziej szczegółowe uwagi przekazemy do Komitetu Badań Naukowych w terminie późniejszym. Dlatego też wnioskujemy o nie zatwierdzanie projektu „zasad oceny parametrycznej...” na marcowym posiedzeniu Komitetu.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
Jednostek Badawczo-Rozwojowych
/-/ Jerzy Dudek

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
/-/ Janusz Sobieszkański

KOMITET BADAŃ NAUKOWYCH

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

A: ZASADY OGÓLNE OCENY PARAMETRYCZNEJ JEDNOSTEK NAUKOWYCH

1. Ocena parametryczna i wynikająca z niej kategoryzacja jednostek jest przeprowadzana raz na cztery lata, w pierwszym pełnym roku czteroletniej kadencji Komitetu. Podstawą oceny są udo-

kumentowane wyniki badań naukowych i prac rozwojowych uzyskanych w poprzednich czterech pełnych latach. Ocena obejmuje w szczególności publikacje pracowników jednostki, wy-

niki kształcenia i rozwoju kadry naukowej oraz wyniki działalności innowacyjnej jednostki. Każdy zespół Komitetu sam ustala szczegółowe definicje stosowanych pojęć, liczbę punktów przyznawanych za konkretne wyniki oraz wymagania dotyczące dokumentacji niezbędnej dla oceny jednostek, z zastrzeżeniem nie naruszenia „Zasad ramowych oceny parametrycznej jednostek naukowych”.

W wyniku odwołania jednostki lub z inicjatywy własnej zespół może ponownie ocenić jednostkę. Ocena spowodowana odwołaniem jednostki obejmuje te same lata, które objęła ocena poprzednia. Wnioski zespół przedstawia Komitetowi do rozpatrzenia.

2. Ocena parametryczna jest wyrażona liczbą R punktów przyznanych jednostce za:

- publikacje recenzowane,
- monografie naukowe i podręczniki akademickie,
- stopnie naukowe i tytuły naukowe,
- opatentowane wynalazki, prawa ochronne na wzory użytkowe,
- praktyczne wykorzystanie poza jednostką wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w jednostce,
- systemy jakości, akredytację laboratoriów, udział w programach ramowych Unii Europejskiej,
- ocenę ogólną jednostki.

Zasady punktacji wyników wymienionych w punktach 1 - 7, a także definicje i wymagania dotyczące dokumentacji tych wyników, w formie wyciecznych wspólnych dla wszystkich zespołów Komitetu, są zawarte w części B. „Zasady ramowe oceny parametrycznej jednostek naukowych”.

Zasady punktacji, definicje i wymagania, nie naruszające „Zasad ramowych” lecz dostosowane do specyfiki jednostek należących do właściwości poszczególnych zespołów, są zawarte w części C „Zasady szczegółowe oceny parametrycznej jednostek naukowych”. „Zasady szczegółowe” są ustalone odrębnie dla każdego zespołu Komitetu.

3. Dla każdej ocenionej jednostki określa się liczbę E , która jest parametrem charakteryzującym efektywność prowadzonych przez jednostkę badań naukowych i prac rozwojowych.

Liczbę E otrzymuje się dzieląc liczbę R punktów oceny parametrycznej przez przeliczeniową liczbę N osób zatrudnionych w jednostce w celu prowadzenia badań naukowych na podstawie powszechnie obowiązujących aktów normatywnych lub przepisów wewnętrznych jednostki.

4. Liczbę N otrzymuje się sumując liczbę doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów pomnożoną przez współczynnik 1,0 oraz liczbę

osób bez stopnia lub tytułu naukowego pomnożoną przez współczynnik 0,3.

Ustalając liczbę N uwzględnia się - w przeliczeniu na pełne etaty - w szczególności:

- pracowników naukowych, naukowo-dydaktycznych i naukowo-technicznych zatrudnionych w szkołach wyższych (ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, art. 75, 76, 77, 78, 79),
 - osoby zatrudnione w wyższych szkołach zawodowych, uczestniczące w badaniach w trybie określonym przez senat (ustawa z dnia 26 czerwca 1997 o wyższych szkołach zawodowych, art. 3 ust. 3, art. 49, 50, 56 ust. 2),
 - osoby zatrudnione w placówkach naukowych oraz w pomocniczych placówkach naukowych PAN na stanowiskach pracowników naukowych, pracowników bibliotecznych, dokumentacji i informacji naukowej, a także pracowników inżynierskich i technicznych uczestniczących w badaniach (ustawa z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk, art. 68, 69, 71, 75),
 - pracowników naukowych i badawczo-technicznych, a także pracowników inżynierskich uczestniczących w pracach rozwojowych, zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych (ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, art. 32, 33, 34, 36, 43, 44, 46, 49 ust. 2),
 - pracowników innych podmiotów prowadzących badania naukowe i prace rozwojowe, zgodnie z ich przepisami wewnętrznymi (statuty, regulaminy, decyzje kierownictwa, itp.), w szczególności pracowników jednostek ze statusem jednostki badawczo-rozwojowej, o których mowa w art. 74 ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych.
5. Kategoria jednostki - od „1” do „5” - zależy od miejsca liczby E tej jednostki w zbiorze liczb E wszystkich jednostek ocenionych przez dany zespół lub jednostek z wyodrębnionej przez ten zespół jednorodnej grupy. Jednostki o najwyższej efektywności otrzymują kategorię „1”, jednostki o efektywności poniżej progu ustalonego przez zespół nie otrzymują żadnej kategorii. Zespół określa przedziały liczby E odpowiadające poszczególnym kategoriom, z uwzględnieniem ust. 6 i 7.
6. Zespół powinien oceniać i kategoryzować odrębnie jednostki w grupach jednorodnych ze względu na dyscyplinę lub dziedzinę badań. Grupy mogą tworzyć wszystkie jednostki zespołu. Dla tych grup zespół określa odrębnie przedziały liczby E odpowiadające poszczególnym kategoriom. Zespół może przyznać jedną wspólną kategorię „M” jednostkom, dla których liczby N są znacznie mniejsze od przeciętnych zespołu.

7. Liczba jednostek, którym zespół przyznał kategorię „1” i „2” nie może być większa niż odpowiednio 20% i 30% liczby wszystkich jednostek, którym zespół przyznał jedną z kategorii.
8. Wielkość dotacji podmiotowej na działalność statutową jednostki, zwanej dalej dotacją, jest wprost proporcjonalna do liczby punktów **R** przyznanych jednostce w wyniku oceny parametrycznej. Zespół, za zgodą Komitetu, może wyodrębnić środki na dotacje dla grup jednostek jednorodnych ze względu na dyscyplinę lub dziedzinę badań, status prawny lub kategorię. Je-

żeli obliczona wysokość dotacji jest niższa niż 10 000 zł, jednostka nie otrzymuje dotacji.

9. Nowo utworzonej jednostce Komitet przyznaje dotację kierując się wcześniejszymi wynikami jej pracowników, dorobkiem wchodzących w jej skład zespołów lub jednostek naukowych, analogią do podobnych jednostek prowadzących podobną działalność lub wynikami uzyskanymi przez jednostkę w początkowym okresie. Po pierwszych czterech pełnych latach działania jednostki jest ona oceniana według niniejszych zasad.

B. ZASADY RAMOWE OCENY PARAMETRYCZNEJ JEDNOSTEK NAUKOWYCH

1. PUBLIKACJE RECENZOWANE

1.a. Publikacja w czasopiśmie wyróżnionym z listy filadelfijskiego Instytutu Informacji Naukowej od 6 do 24.

1.b. Publikacja w czasopiśmie recenzowanym o zasięgu co najmniej krajowym w dziedzinie, dla której narzędziem opisu jest język etniczny, a przedmiotem badania są teksty kultury w tym języku tworzonej od 6 do 24.

1.c. Publikacja w innym recenzowanym czasopiśmie zagranicznym lub czasopiśmie polskim o zasięgu co najmniej krajowym od 1 do 6

1.d. Publikacja w recenzowanym czasopiśmie krajowym o zasięgu lokalnym do 1.

Definicje i inne wytyczne

przez „czasopismo (wydawnictwo) recenzowane” należy rozumieć czasopismo (wydawnictwo) naukowe, w którym artykuły są przyjmowane do publikacji na podstawie opinii recenzentów; zasięg czasopisma określają miejsca pracy autorów publikacji, cytowania i prenumeraty,

czasopisma oraz liczby punktów za umieszczone w nich publikacje muszą być jednoznacznie zdefiniowane; lista tych czasopism (polskich - obligatoryjnie, zagranicznych - fakultatywnie) z liczbą przyznawanych punktów jest umieszczona i aktualizowana przez zespoły Komitetu na jego stronie internetowej (<http://www.kbn.gov.pl>),

publikacja jest oceniana jako dorobek jednostki, jeżeli autor (współautor) podaje w publikacji tę jednostkę jako swoje miejsce pracy (afiliacja w jednostce); jeżeli autor podaje kilka afiliacji, przyznana liczbę punktów dzieli się odpowiednio,

publikację tej samej pracy jednostka może przedstawić do oceny tylko raz; współautorstwo pracowników różnych jednostek jest punktowane niezależnie, nie przyznaje się punktów za publikacje umieszczone w:

- wydawnictwach konferencyjnych, z wyjątkiem wskazanych na ogłoszonej przez zespół liście

cyklicznych, recenzowanych wydawnictw najważniejszych konferencji międzynarodowych (punkty wg 1.c),

- wydawnictwach jednostek naukowych o zasięgu lokalnym (biuletyny, przeglądy, doniesienia, prace, zeszyty naukowe, itp., oceniane wg 1.d), jeżeli wydawnictwa te cechują się znaczącym udziałem publikacji autorów związanych z jednostką i małą liczbą cytowań w wiodących czasopismach krajowych,

lista czasopism, o których mowa w p. 1.b jest ustalana po zaopiniowaniu przez właściwe Komitety Naukowe PAN. Publikacje w tych czasopismach są uwzględniane wyłącznie przez Zespół Nauk Humanistycznych (H-01) Komitetu.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

jednostka przedstawia listę publikacji (odrębnie dla punktów 1.a, 1.b, 1.c, 1.d):

wydanych w czterech ostatnich pełnych latach,

uporządkowanych według tytułów czasopism, albo uporządkowanych inaczej, według ustaleń zespołu,

jednostka zapewnia w swojej siedzibie dostęp do wszystkich zgłoszonych publikacji.

2. MONOGRAFIE NAUKOWE, PODRĘCZNIKI AKADEMICKIE

2.a1. Autorstwo monografii lub podręcznika akademickiego w języku angielskim od 12 do 24

2.a2. Autorstwo rozdziału w monografii lub podręczniku akademickim w języku angielskim do 12

2.b1. Autorstwo monografii lub podręcznika akademickiego w języku polskim lub innym nie angielskim od 6 do 18 (24)

2.b2. Autorstwo rozdziału w monografii lub podręczniku akademickim w języku polskim lub innym nie angielskim do 3 (6)

2.c1. Redakcja monografii lub podręcznika akademickiego od 5 do 10.

Liczby w nawiasach dotyczą publikacji spełniających warunki ujęte w p. 1.b.

Definicje i inne wytyczne

definicja „podręcznika akademickiego” nie obejmuje skryptów wykładów i ćwiczeń, poradników zawodowych, książek popularyzujących wiedzę naukową, itp.; takie publikacje są uwzględniane w ocenie ogólnej,

publikacja jest oceniana jako dorobek jednostki, jeżeli autor (współautor, redaktor) podaje w publikacji tę jednostkę jako swoje miejsce pracy (afiliacja w jednostce); współautorstwo pracowników różnych jednostek jest punktowane niezależnie;

jeżeli wydawca z zasady nie umieszcza afiliacji, wymagane jest oświadczenie autora, że jego praca należy do dorobku jednej, określonej jednostki; jeżeli autor podaje kilka afiliacji, przyznana liczba punktów dzieli się odpowiednio, do oceny nie można przedstawiać wznowień, łączna liczba punktów za poszczególne rozdziały, przyznanych jednej jednostce, nie może przekraczać liczby punktów za monografię.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

jednostka przedstawia listę (odrębnie dla punktów od 2.a1 do 2.c1) publikacji wydanych w czterech ostatnich pełnych latach, uporządkowanych według wydawców,

jednostka zapewnia w swojej siedzibie dostęp do wszystkich zgłoszonych publikacji.

3. STOPNIE NAUKOWE, TYTUŁY NAUKOWE

3.a1. Doktorat uzyskany przez pracownika (doktoranta) jednostki od 2 do 8

3.a2. Doktorat uzyskany w jednostce przez osobę w niej nie zatrudnioną od 1 do 4

3.b1. Habilitacja uzyskana przez pracownika jednostki 18

3.b2. Habilitacja przeprowadzona przez jednostkę w stosunku do osoby w niej nie zatrudnionej 9

3.c1. Tytuł profesorski uzyskany przez pracownika jednostki 30

3.c2. Przeprowadzenie postępowania o nadanie tytułu osobie nie zatrudnionej w jednostce 6

Definicje i inne wytyczne

każdy zespół ustala jedną liczbę punktów przyznawanych za doktorat, w granicach podanych w 3.a1 i 3.a2, wobec doktorantów (słuchaczy studiów doktoranckich) punkt 3.a1 stosuje się, jeżeli stopień doktora został nadany przez radę naukową jednostki.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

należy podać liczby stopni i tytułów naukowych (odrębnie dla punktów od 3.a1 do 3.c2) zatwierdzonych (nadanych - dla stopnia doktora) w czterech ostatnich pełnych latach, z załączoną imienną listą osób, które otrzymały stopnie lub tytuły.

4. OPATENTOWANE WYNAŁAZKI, PRAWA OCHRONNE NA WZORY UŻYTKOWE

4.a. Uzyskany patent krajowy lub międzynarodowy, inny niż w p. 4.b do 12

4.b. Uzyskany patent europejski, albo w co najmniej dwóch krajach Unii Europejskiej, albo w USA, w Japonii lub w Kanadzie do 24

4.c. Uzyskane prawo ochronne na wzór użytkowy²

Wymagania wobec ocenianej jednostki

należy przedstawić listę patentów i wzorów użytkowych zarejestrowanych w czterech ostatnich pełnych latach z załączonymi kopiami stron tytułowych odpowiednich dokumentów, przez patent międzynarodowy należy rozumieć patent zarejestrowany w co najmniej dwóch krajach poza Polską, oceniana jednostka musi być wymieniona w przedstawianych dokumentach.

5. PRAKTYCZNE WYKORZYSTANIE POZA JEDNOSTKĄ WYNIKÓW BADAŃ NAUKOWYCH I PRAC ROZWOJOWYCH PROWADZONYCH W JEDNOSTCE

5.a. Udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny, prowadzonych w jednostce prac B+R (badań naukowych i prac rozwojowych) do 30

5.b. Premia za zrealizowanie - bez udziału środków z budżetu nauki - umów na wykonanie prac B+R prowadzonych w jednostce lub na sprzedaż wyników takich prac do 120

Definicje i inne wytyczne

5.1. Za każdy udokumentowany i wykorzystany poza jednostką wynik praktyczny, gospodarczy lub społeczny, prowadzonych w jednostce prac B+R zespół może przyznać do 30 punktów, odpowiednio do finansowego lub społecznego wymiaru tego wyniku.

5.2. Dla całego ocenianego okresu ocenie podlega dodatkowo stosunek przychodu łącznego - z umów na wykonanie lub sprzedaż wyników prac B+R zrealizowanych w jednostce bez udziału środków z budżetu nauki, zawartych z podmiotami zewnętrznymi i zakończonych osiągnięciem zakładanego celu - do dotacji na działalność statutową jednostki.

5.3. Jednostce przyznaje się 30, 60, 90 i 120 punktów, jeżeli stosunek, o którym mowa w punkcie 5.2, jest odpowiednio większy od 25% i mniejszy/równy 50%, większy od 50% i mniejszy/równy 100%, większy od 100% i mniejszy/równy 200%, większy od 200%.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

dla czterech ostatnich pełnych lat należy przedstawić:

- wykaz wyników praktycznych, o których mowa w p. 5.1 oraz informacje (w tym ewentualnie kopie dokumentów) ważne dla oceny tych efektów,
- wykaz zakończonych w ocenianym okresie umów, o których mowa w p. 5.2, z określeniem przedmiotu każdej umowy,
- stosunek przychodu łącznego z umów, o których mowa w p.5.2, do sumy dotacji na działalność statutową jednostki w ocenianym okresie.

6. SYSTEMY JAKOŚCI, AKREDYTACJA LABORATORIÓW, UDZIAŁ W PROGRAMACH RAMOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ

6.a. Wdrożenie międzynarodowego systemu jakości, przyjętego w Unii Europejskiej od 2 do 36

6.b. Uzyskanie i utrzymanie akredytacji laboratorium za spełnienie wymagań normy międzynarodowej lub europejskiej od 2 do 36

6.c. Kontrakt w ramach projektu lub innej akcji Programu Ramowego Unii Europejskiej z udziałem jednostki lub pracowników, dla których jest ona ich podstawowym miejscem pracy 10

6.d. Kontrakt na koordynowanie przez jednostkę projektu w Programie Ramowym Unii Europejskiej 20

Definicje i inne wytyczne

będzie brana pod uwagę akredytacja Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji lub równorzędnej instytucji zagranicznej, przy ocenie akredytacji laboratorium będzie brana pod uwagę liczba i zakres procedur.

Wymagania wobec ocenianej jednostki

należy przedstawić listy systemów jakości i akredytacji z załączonymi kopiami stron tytułowych odpowiednich dokumentów wystawionych w czterech ostatnich pełnych latach,

należy przedstawić kopię kontraktu (ew. jego części stwierdzającej uczestnictwo jednostki) lub odpowiedniej decyzji finansowej KBN.

7. OCENA OGÓLNA JEDNOSTKI

7.a. Ocenie podlega pozycja i aktywność naukowa jednostki. Na podstawie tej oceny zespół może przyznać jednostce do 20% sumy ocen wyników przedstawionych w punktach od 1 do 6.

Przy ocenie ogólnej jednostki bierze się pod uwagę między innymi:

- pozycję międzynarodową jednostki,
- pozycję wśród jednostek krajowych podobnego typu,
- udział w międzynarodowych programach badawczych,
- tworzenie i utrzymanie naukowych baz i banków danych o znaczeniu co najmniej ogólnopolskim, prowadzenie muzeów, kolekcji itp.,
- aktywność w pozyskiwaniu środków (budżetowych i pozabudżetowych) na badania naukowe i prace rozwojowe,
- opracowywanie projektów przepisów, procedur, norm i standardów na podstawie własnych prac B+R,
- organizowanie konferencji naukowych, międzynarodowych i krajowych,
- uprawnienia do nadawania stopni naukowych,
- przestrzeganie zasad etyki w nauce,
- ocena (pozycja w rankingu) organu nadzorującego jednostkę

* * * * *

WYTYCZNE OGÓLNE

każdy wynik swojej działalności jednostka może przedstawić do oceny tylko raz, forma i zakres przekazywanych przez jednostkę informacji (dotyczy to zwłaszcza dokumentacji) musi umożliwić zespołowi wiarygodną ocenę prezentowanych wyników, w pojedynczych, szczególnych przypadkach wyniku o wyjątkowej wartości, nie mieszczącej się w skali oceny ramowej, zespół może wystąpić z wnioskiem do Komitetu o przyznanie za ten wynik wyższej oceny punktowej.

Komitet Badań Naukowych

W nr 3(60) Wiadomości KSN zamieściliśmy na str.11 stanowisko Rady Głównej JBR w sprawie zasad oceny jednostek naukowych. Obecnie publikujemy listy

Przewodniczącego KSN i Przewodniczącego KSN JBR popierające to stanowisko oraz propozycje zasad oceny opracowaną przez RG JBR. (Red.)

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 Warszawa**

Warszawa, 13.03.2001 r.

**Prof. dr inż. Zbigniew Śmieszek
Przewodniczący Rady Głównej
Jednostek Badawczo-Rozwojowych
ul. Sowińskiego 5, 44-100 Gliwice**

Szanowny Panie Profesorze (Przewodniczący)

Uprzejmie dziękuję za przesłaną na moje ręce kopię listu do Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych, w którym przedstawił Pan niepokój Rady Głównej JBR związany aktualną sytuacją jednostek badawczo-rozwojowych.

Pragnę Pana poinformować, że Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” od wielu lat zwraca uwagę na coraz bardziej skomplikowaną sytuację jednostek naukowych prowadzących prace badawczo-rozwojowe.

W związku z planowaną restrukturyzacją jednostek badawczo-rozwojowych w świetle nowelizacji ustawy o jednostkach badawczo – rozwojowych oraz przedstawionym przez Komitet Badań Naukowych projektem oceny parametrycznej jednostek naukowych Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wystąpiła do resortów z propozycją o spotkania, w trakcie których przedstawi stanowisko strony związkowej w odniesieniu do tych problemów.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” uważa, że bez powiązania nauki z gospodarką za pośrednictwem krajowego zaplecza jakie stanowią jednostki badawczo-rozwojowe nie będziemy stanowić równorzędnego partnera dla krajów wysoko uprzemysłowionych, co będzie rzutować na rolę jaką Polska będzie odgrywać w UE.

Widząc narastające z roku na rok zaniedbania i zagrożenia dla wszystkich pionów nauki oraz szczególnie trudną sytuację jednostek badawczo-rozwojowych KSN wystąpiła do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o wszczęcie sporu z Rządem.

KSN posiada podobne zdanie o większości poruszonych problemów w stanowisku RG JBR z dnia 8 lutego 2001 roku i deklaruje chęć dalszej współpracy w działaniach ukierunkowanych na rozwój nauki i szkolnictwa wyższego.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ
/-/ Janusz Sobieszkański

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 Warszawa

Warszawa, 19.03.2001 r.

Prof. dr inż. Zbigniew Śmieszek
Przewodniczący Rady Głównej
Jednostek Badawczo – Rozwojowych

Szanowny Panie Profesorze,

Dziękuję za przesłane stanowisko Rady Głównej JBR w sprawie zasad oceny jednostek naukowych do Ministra Nauki.

Jednocześnie informuję, że Krajowa Sekcja Nauki wyraża poparcie dla w/w stanowiska. Opinię taką wyraziliśmy w trakcie spotkania KSN z udziałem V-ce Premiera - Janusza Steinhoffa, Ministra Wojciecha Katnera i Dyrektora Departamentu JBR Jerzego Owczarka, które odbyło się w dniu 15 marca 2001 roku w Ministerstwie Gospodarki. Na spotkaniu, które trwało około 3 godzin poruszyliśmy wiele problemów związanych z dalszą działalnością naszych jednostek. Oficjalny protokół po podpisaniu przez Stronę Rządową i KSN przesłamy do wiadomości Rady Głównej.

W załączeniu przesyłam stanowisko Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” przekazane do Komitetu Badań Naukowych i Ministerstwa Gospodarki.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki
Jednostek Badawczo-Rozwojowych
/-/ Jerzy Dudek

Zasady oceny i kategoryzacji jednostek naukowych **Propozycja opracowana przez Radę Główną Jednostek Badawczo-Rozwojowych**

Założenia wstępne

- 1. Ocena jednostki badawczej winna być odpowiedzią na pytanie, jak jednostka realizuje swoje zadania statutowe.**
- 2. Ocena różnych grup jednostek badawczych winna być oddzielna ¹.**
Oddzielnie należy oceniać jednostki badawczo-rozwojowe, jednostki wyższych uczelni i jednostki PAN, działające według odrębnych ustaw określających ich cele.
Oznacza to wstępny podział środków na dotacje statutowe i oddzielne listy rankingowe.

¹ Łączna ocena jednostek badawczych o różnych statutowych zadaniach wg jednakowych kryteriów jest błędem w metodzie. RG wielokrotnie podnosiła ten problem.

Oddzielna ocena różnych grup jednostek umożliwia realizację polityki naukowej państwa (np. ukierunkowanie badań wg priorytetów określonych tą polityką). Umożliwia dowartościowanie punktowe kryteriów związanych z praktycznym wykorzystaniem badań, bez obawy przemieszczania środków między grupami jednostek.

W grupie jednostek badawczo-rozwojowych oddzielnie należy oceniać:

- a) jednostki działające w zakresie technologii, zdolne do sprzedaży wyników badań,
 - b) jednostki medycyny i weterynarii,
 - c) jednostki rolnictwa, leśnictwa i ochrony środowiska,
 - d) jednostki działające w zakresie obronności o ograniczonej możliwości publikacji (prace niejawne),
 - e) jednostki o charakterze służb publicznych (mające mniejsze możliwości sprzedaży badań i publikacji).
3. Ocena i zasady kategoryzacji winny stanowić **narzędzie dla realizacji polityki naukowej** oraz społecznej i gospodarczej państwa. Głównymi celami polityki naukowej winno być:
- **Ukierunkowywanie badań we wszystkich jednostkach badawczych uczelni wyższych, PAN i JBR na praktyczne wykorzystanie** badań dla gospodarki i społeczeństwa.
 - **Zwiększenie innowacyjności gospodarki.**
 - **Pozyskiwanie przez jednostki badawcze środków na badania spoza KBN** – z funduszy UE, z przedsiębiorstw, a także *poprzez rozwijanie badań, które można skomercjalizować* a także poprzez sprzedaż gotowych wyników badań w postaci licencji lub know-how.
Jest to możliwe, choć w różnym stopniu, praktycznie we wszystkich jednostkach badawczych: jbr, uczelniach wyższych i PAN.
 - Stymulacja współpracy między jednostkami badawczymi. **Koncentracja krajowego potencjału badawczego** wokół ważnych i priorytetowych tematów. Rozproszenie potencjału badawczego (ludzie i aparatura), to wydłużenie czasu badań i obniżenie ich poziomu, co w rezultacie obniża efektywność badań. Wprowadzenie elementu stymulującego współpracę jednostek naukowych i PAN z jbr pomoże również w większym stopniu ukierunkować potencjał tych ośrodków na badania praktycznie użyteczne, **podnieść poziom i jakość badań** oraz wpłynąć na **rozwój kadry naukowej**.
4. System oceny winien kłaść nacisk na **rangę osiągnięć** jednostki. Można to zrealizować przez ocenę najważniejszych osiągnięć jednostek badawczych w części uznaniowej² (*główna funkcja oceny nieparametrycznej*).
5. Ze względu na niedoskonałość metod oceny **liczba kategorii** winna być ograniczona **do trzech**:
- jednostki badawcze wyróżniające się,
 - jednostki badawcze spełniające średnio swoje zadania,
 - jednostki badawcze wymagające poprawy,

² System jest zły, jeśli wysokiej rangi osiągnięcia nie zapewniają jednostce miejsca w grupie najlepszych.

OGÓLNE REGUŁY OCENY I KATEGORYZACJI JEDNOSTKI

1. Oceny jednostek badawczych dokonuje się za ostatnie 4 lata.

Każdego roku może jednak nastąpić "awans" w wyniku wybitnego osiągnięcia jednostki.

2. Ocena jednostki badawczej składa się z oceny parametrycznej i oceny uznaniowej, nieparametrycznej.

Udział części nieparametrycznej w ocenie wynosi 20%, a w niektórych grupach może być wyższy.

Najwyższą liczbę punktów z oceny parametrycznej uzyskaną przez jednostkę badawczą, w grupie jednostek badawczych, gdzie udział oceny parametrycznej wynosi np. 80% przyjmuje się za 800 pkt. i w tej skali wylicza się liczbę punktów oceny parametrycznej (R_p) dla pozostałych jednostek:

$$R_p = \frac{\hat{O}_{\text{pkt. oceny parametr. jedn.bad.}} \times 800}{\hat{O}_{\text{pkt. oceny parametr. najlepszej jedn.bad. w grupie}}}$$

Odpowiednio – ocena uznaniowa (R_u) mieści się w skali 200 pkt.

Ocena sumaryczna

3. Dla każdej ocenianej jednostki oblicza się liczbę E_f - ilustrującą efektywność jednostki badawczej:

$$E_f = \frac{(R_p + R_u)}{N} \times (1 + U_w) \times (1 + U_k)$$

gdzie: N - przeliczeniowa liczba zatrudnionych w jednostce osób uczestniczących w badaniach.

U_w - udział środków własnych, spoza KBN, w nakładach na badania w jednostce³

U_k - udział prac zleconych z własnych środków do innych jednostek w kosztach prac badawczych jednostki

Odpowiednio – efektywna liczba punktów R_f wyniesie:

$$R_f = (R_p + R_u) (1 + U_w) (1 + U_k)$$

UZASADNIENIE:

1. *Przyjęcie jako syntetycznego kryterium kategoryzacji wskaźnika efektywności (E_f), zależnego od udziału środków pozabudżetowych stymuluje aktywność wszystkich jednostek badawczych do poszukiwania środków na badania poza KBN: w ramach programów UE, z przemysłu i in.*

2. *Jedną ze słabości polskiej nauki jest jej rozproszenie, brak koncentracji potencjału badawczego wokół ważnych gospodarczo i społecznie projektów, co z reguły nie prowadzi do znaczących osiągnięć. Jednostki sięgające w swojej strategii do kooperacji za swoje pieniądze, winny otrzymywać pewną rekompensatę i winno to znaleźć odbicie w ich ocenie. Jeszcze właściwsza byłaby refundacja części (np. 90%) nakładów na kooperację w przydzielonej dotacji statutowej.*

RAMOWE ZASADY I DEFINICJE OCENY PARAMETRYCZNEJ jednostek naukowych i jednostek badawczo-rozwojowych

1. PUBLIKACJE RECENZOWANE

1a. Publikacja w czasopiśmie wyróżnionym z listy filadelfijskiego Instytutu Inf. Nauk.	6 - 20
1b. Publikacja w innym czasopiśmie recenzowanym (zagranicznym lub krajowym) lub w recenzowanym wydawnictwie zbiorowym	6 - 16
1c. Publikacje inne, publikacje w ramach upowszechniania badań	1 - 3

2. MONOGRAFIE NAUKOWE, PODRĘCZNIKI AKADEMICKIE

2 a Autorstwo monografii lub podręcznika o znaczeniu międzynarodowym*	12 - 20
2 b Autorstwo monografii lub podręcznika o znaczeniu krajowym	6 - 18
2 c Redakcja monografii, materiałów zjazdowych i podręczników akademickich	10
2 d Organizacja konferencji naukowych międzynarodowych	8
krajowych	4

* - w dziedzinie techniki, nauk ścisłych i przyrodniczych, w języku angielskim

- w przypadku części monografii, podręcznika (rozdział) – proporcjonalnie do części jaką stanowi rozdział

³ do wyliczenia U_w nie wchodzi dochody z działalności niestatutowej (np. czynsze dzierżawne itp.)

3. STOPNIE NAUKOWE, TYTUŁY NAUKOWE	
3a.1 Doktorat uzyskany przez pracownika (doktoranta) jednostki	16
3a.2 Doktorat uzyskany w jednostce przez osobę w niej niezatrudnioną	6
3b.1 Habilitacja uzyskana przez pracownika jednostki	24
3b.2 Habilitacja uzyskana w jednostce przez osobę w niej niezatrudnioną	8
3c.1 Tytuł profesorski uzyskany przez pracownika jednostki	32

4. PATENTY, WZORY UŻYTKOWE

4a Uzyskany i wdrożony patent krajowy lub międzynarodowy	30
4b Uzyskany patent krajowy lub międzynarodowy	24
4c Zarejestrowany wzór użytkowy	4

5. WYKORZYSTANIE W PRAKTYCE WYNIKÓW PRAC BADACZYCH

1. Udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny badań naukowych i prac rozwojowych, w tym:	2-100
a) nowe technologie, materiały, wyroby, gatunki, odmiany, aparaty lub urządzenia, programy komputerowe o wartości handlowej,	
b) nowe metody, techniki <i>badań, analiz, pomiarów, leczenia</i> o szerokim zastosowaniu	
c) <i>inne osiągnięcia</i>	

Liczbę punktów dla wdrożeń o wymiernym efekcie gospodarczym ustala się mnożąc wynikającą z wdrożenia wartość przychodu jednostki badawczej* przez 2×10^{-4} .

Dla wartości przychodu w jednostce: 500 000 zł liczba punktów wynosi 100
200 000 zł liczba punktów wynosi 40
50 000 zł liczba punktów wynosi 10

Liczbę punktów za wdrożone osiągnięcia z zakresu obronności, bezpieczeństwa państwa oraz

inne o niewymiernym efekcie i

dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym	40 – 100,
średnim znaczeniu społecznym lub gospodarczym	10 - 40,
mniejszym znaczeniu społecznym lub gospodarczym	2 - 10

ustala odpowiedni Zespół KBN.

* wpływem dla jednostki mogą być nakłady na B+R w projekcie celowym.

6. SYSTEMY JAKOŚCI, AKREDYTACJA LABORATORIÓW

6a Wdrożenie międzynarodowego systemu jakości przyjętego w UE	30
6b Uzyskanie akredytacji laboratorium	30
6c Utrzymanie międzynarodowego systemu jakości przyjętego w UE i/lub akredytacji laboratorium	8

7. BAZY DANYCH, KOLEKCJE, MUZEA

7a Tworzenie i uzupełnianie kolekcji (<i>szczepów, odmian</i>), muzeów o znaczeniu krajowym	16
7b Tworzenie i uzupełnianie naukowych baz danych o znaczeniu krajowym	8

OCENA UZNANIOWA, NIEPARAMETRYCZNA⁴

1. W ocenie nieparametrycznej bierze się pod uwagę w szczególności **rangę osiągnięć** – wybitne osiągnięcia naukowe (*odkrycia, bardzo wysoki indeks cytowań*) lub wdrożeniowe (*sprawdzone więcej niż jednorocznym efektem, kontraktami międzynarodowymi potwierdzającymi światowy poziom osiągnięcia*) jednostki, których **znaczenie wykracza poza skalę punktową**.
2. Ocena nieparametryczna służy ocenie jednostek, których zadania statutowe wykraczają poza kryteria dokonywanej co 4 lata oceny parametrycznej, np.:

⁴ ocena nieparametryczna służy ocenie tych elementów oceny, które nie poddają się ocenie punktowej.

- jednostki służb publicznych - winny być oceniane uznaniowo, głównie wg opinii odbiorców, szczególnie właściwego resortu oraz niezależnych specjalistów⁵,
- małe jednostki - realizujące jeden(dwa) temat wymagający wielu lat badań, winny być oceniane wg postępu prac, a nie publikacji czy wdrożeń.

W tych przypadkach udział oceny nieparametrycznej może być zwiększony do 80, a nawet 100%.

UWAGI I PROPOZYCJE

Rady Głównej Jednostek Badawczo – Rozwojowych

dotyczące nowych zasad oceny i kategoryzacji jednostek naukowych

opracowanych przez KBN

Część A: ZASADY OGÓLNE

- Proponujemy na końcu punktu 2 wprowadzenie zapisu: „Mając na uwadze pożądany wzrost udziału pozabudżetowych środków na badania, wartość R uzyskaną za wyniki działalności określonej w p. 1 – 7 mnoży się przez czynnik $(1+U_w)$, gdzie U_w - udział środków pozabudżetowych na badania w jednostce. Wówczas efektywna wartość R_f równałaby się $R_f=R(1+U_w)$ a wartość $E=R_f/N$.
- W punkcie 5 proponujemy przyjęcie jako zasadę:
 - odrębną ocenę dla różnych grup jednostek badawczych,
 - oddzielny ranking jednostek w ramach tych grup.

Część B: ZASADY RAMOWE

- W odniesieniu do punktu 1. PUBLIKACJE RECENZOWANE :
 - w punkcie 1.a. proponujemy zakres oceny punktowej od 6 do 20
 - w punkcie 1.b. proponujemy zakres oceny punktowej od 6 do 20

Uzasadnienie: obniżając górną granicę punktacji za publikacje mamy na uwadze zachowanie właściwej relacji w stosunku do stopni naukowych a także do oceny efektów praktycznych, gospodarczych i społecznych prowadzonych w jednostce badań..
 - w punkcie 1.c. proponujemy uwzględnić publikacje recenzowane w wydawnictwach konferencyjnych. Udział pracowników naukowych w konferencjach i prezentacja oraz publikacja wyników badań w recenzowanych wydawnictwach konferencyjnych stanowi udokumentowany wymierny, dorobek naukowy pracownika oraz jednostki i powinien być oceniany.
- W odniesieniu do punktu 2; MONOGRAFIE NAUKOWE, PODRĘCZNIKI AKADEMICKIE:
 - w punkcie 2.a.1. proponujemy zakres oceny punktowej od 12 do 20
 - w punkcie 2.a.2. proponujemy zakres oceny punktowej do 12
 - w punkcie 2.b.1. proponujemy zakres oceny punktowej od 6 do 18
- W punkcie 3 ; STOPNIE I TYTUŁY NAUKOWE, proponujemy następujące zmiany oceny za stopnie naukowe:

pkt. 3a.1. Doktorat uzyskany przez pracownika jednostki	12 - 16
pkt. 3a.2. Doktorat uzyskany w jednostce, przez osobę w niej niezatrudnioną	4 - 6
pkt. 3b.1. Habilitacja uzyskana przez pracownika jednostki	24
pkt. 3b.2. Habilitacja uzyskana w jednostce przez osobę w niej niezatrudnioną	8 - 12

Uzasadnienie: uzyskanie stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego stanowi najważniejszy element rozwoju kadry naukowej, decydujący o poziomie jednostki.
- w punkcie 4; PATENTY, WZORY UŻYTKOWE, proponujemy punktację:

4a. uzyskany i wdrożony patent krajowy lub międzynarodowy	do 30
4b. uzyskany patent krajowy lub międzynarodowy	do 24

⁵ ważne, szczególnie w przypadku jednostek badawczych w obszarze służb publicznych, których zadaniem nie są publikacje ani wdrożenia.

Uzasadnienie: liczba zgłoszonych oraz udzielonych patentów w Polsce spada systematycznie od 1990 r. Wartość tzw. współczynnika wynalazczości w Polsce wynosi 0,7 podczas gdy w krajach UE wynosi ponad 2. Jest to więc obszar działalności, który należy stymulować i doceniać w całokształcie działalności jednostek naukowych.

- W odniesieniu do punktu 5; WYKORZYSTANIE W PRAKTYCE WYNIKÓW BADAŃ NAUKOWYCH I PRAC ROZWOJOWYCH PROWADZONYCH W JEDNOSTCE, uważamy, że użyte sformułowania są niejednoznaczne i dopuszczają różną interpretację.

Efekt praktyczny /gospodarczy lub społeczny/ nie można ograniczać do przychodu ze sprzedaży wyników prac B+R i nakładów na projekty celowe zamawiane. Pomijanie efektów praktycznych uzyskanych przez jednostkę, wynikających z realizacji projektów celowych jest nieuzasadnione, szczególnie w przypadku jednostek badawczo-rozwojowych.

Pomimo ustalenia zakresu punktacji od 2 do 100 punktów, praktycznie zawęża się on do zakresu 2 – 30 punktów gdyż podane relacje sprzedaży wyników prac B+R do dotacji na działalność statutową są praktycznie mało realne.

Proponujemy aby wykorzystanie w praktyce wyników badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w jednostce oceniać wg jednoznacznego i obiektywnego kryterium jakim jest przychód jednostki badawczej z tytułu sprzedaży prac B+R .

Proponujemy następujący zapis punktu 5.a.:

- 5a. Udokumentowany efekt praktyczny, gospodarczy lub społeczny prowadzonych w jednostce prac B+R (badań naukowych i prac rozwojowych): od 2 do 100

Liczbę punktów dla wdrożeń o udokumentowanym, wymiernym efekcie gospodarczym ustala się:

- przyjmując jeden punkt za każde 5000 zł przychodu, uzyskanego przez jednostkę ze sprzedaży prac B+R, lub:
- w oparciu o wskaźnik efektywności ekonomicznej. Wskaźnik ten stanowi stosunek wymiernych efektów ekonomicznych, wyliczonych przez podmioty stosujące rozwiązania danej jednostki, do nakładów poniesionych przez jednostkę na realizację prac B+R.

Przyjmuje się, że za każde wykorzystane w praktyce rozwiązanie naukowe i rozwojowe można przyznać:

- od 2 do 30 punktów – za rozwiązanie, dla którego wskaźnik ten wynosi 1 zł efektów na 1 zł nakładów
- od 30 do 60 punktów - za rozwiązanie, dla którego wskaźnik ten wynosi od 1 zł do 2 zł efektów na 1 zł nakładów
- od 60 do 80 punktów - za rozwiązanie, dla którego wskaźnik ten wynosi od 2 zł do 3 zł efektów na 1 zł nakładów
- od 80 do 100 punktów - za rozwiązanie, dla którego wskaźnik ten wynosi powyżej 3 zł efektów na 1 zł nakładów

Liczbę punktów za wdrożone osiągnięcia z zakresu obronności, bezpieczeństwa państwa oraz inne o niewymiernym efekcie i

dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym	40 – 100,
średnim znaczeniu społecznym lub gospodarczym	10 - 40,
mniejszym znaczeniu społecznym lub gospodarczym	2 - 10

ustala odpowiedni Zespół KBN.

- W odniesieniu do punktu 6; SYSTEMY JAKOŚCI, AREDYTACJA LABORATORIÓW, UDZIAŁ W PROGRAMACH RAMOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ, proponujemy zmianę wyrazu „RAMOWYCH” na „BADAWCZYCH”, aby ocena obejmowała wszystkie programy europejskie nie tylko ramowe.

Ponadto proponujemy zmianę zapisu oraz ocen w podpunktach:

- 6.c. kontrakt w ramach projektu lub innej akcji programu *badawczego* Unii Europejskiej z udziałem jednostki lub pracowników, dla których jest ona podstawowym miejscem pracy do 80
- 6.d. kontrakt na koordynację przez jednostkę projektu w programie *badawczym* Unii Europejskiej do 100

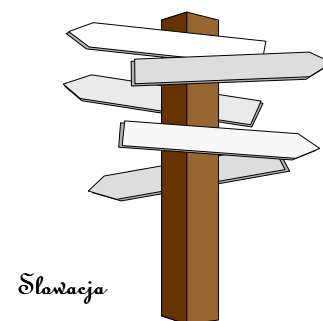
Uzasadnienie: zaproponowana ocena jest – naszym zdaniem - zgodna z priorytetem udziału i realizacji projektów w ramach Programu Ramowego i innych programów badawczych Unii Europejskiej.

- Odnośnie punktu 7; OCENA OGÓLNA JEDNOSTKI.

Proponujemy w tej ocenie uwzględnić przede wszystkim:

- 1) rangę osiągnięć, których znaczenie wykracza poza ocenę parametryczną,
- 2) ocenę uznaniową jednostek, których zadania statutowe wykraczają poza kryteria oceny parametrycznej,
- 3) dodatkowe, inne osiągnięcia jednostki,
- 4) działalność jednostki w zakresie służb publicznych.

Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych

KOMUNIKAT

Nadajemy miły komunikat: nasi Koledzy, Związkowcy ze Słowacji, zaproponowali nam wakacyjną – i nie tylko wakacyjną - **wymianę**.

Związek Zawodowy Pracowników Szkolnictwa i Nauki (OZ PSaV) Słowacji jest gotów ułatwić indywidualne kontakty pomiędzy „Solidarnością” a OZ PS aV, tak aby członkowie tych związków zawodowych mogli wymiennie gościć się nawzajem u siebie. Czas takiej wymiany i konkretna jej forma byłaby już do uzgodnienia pomiędzy samymi zainteresowanymi.

Wszystkich chętnych wymianą prosimy o zgłoszenia do Biura Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” (adresy i telefony Biura KSN podano w stopce Biuletynu).

(Red.)

Warszawa, dn. 1 kwietnia 2001

Z PRAC KOMISJI INTERWENCJI

Komisja Interwencji otrzymuje mnóstwo pytań dotyczących planowanej zmiany ustawy o szkolnictwie wyższym. Niniejszym czuję się w obowiązku zgłosić kilka uwag krytycznych do projektu Ministerstwa i podać (wg mnie) jedynie właściwy tryb postępowania w wyżej wymienionej kwestii.

1. Projekt opracowany przez MEN jest zły i miejscami niestrawny.
2. Projekt ten należy natychmiast zmienić.

Oto konstruktywne i **prawidłowe** założenia reformy szkolnictwa wyższego:

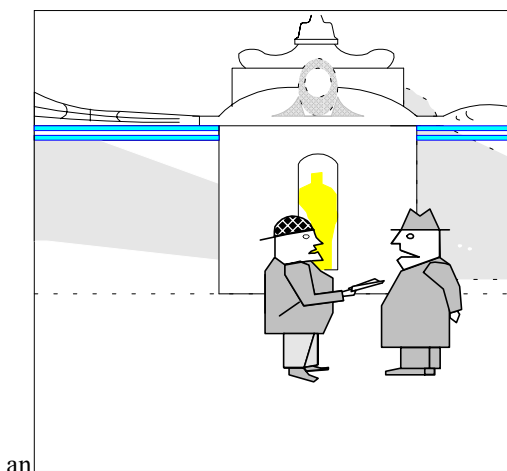
1. Projekt powinien być strawny;
2. Projekt nie powinien dopuszczać do powstawania zakalca;
3. Materiał do przerobienia w ramach reformy szkolnictwa wyższego powinien być łatwo i chętnie przyswajalny przez nauczycieli akademickich i studentów nawet początkowych lat studiów.

By zrealizować program tej reformy należy w drodze kupna zaopatrzyć się w:

- dodatek ulepszający do sernika Dr. Oetkera o nazwie Sernix, 0.75 kg sera białego firmy BACHA - trzykrotnie mielonego, 5 jajek (najlepiej kurzych), 150 g cukru pudru, 50 g rodzynek, 0.25 l słodkiej śmietany 30%, aromat cytrynowy i 1 paczkę cukru waniliowego - obie substancje firmy Dr. Oetkera.
- Ser biały w przypadku nie mania sera f-my BACH - trzykrotnie przepuścić przez maszynkę do mielenia sera białego (ew. można skorzystać z maszynki do mielenia mięsa), Jajka należy rozbić próbując skutecznie oddzielić białko od żółtek (należy przeprowadzić w tym celu ćwiczenia aż do uzyskania oczekiwanego rezultatu - żółtka dodane do przemielonego sera - białka w oddzielnej miseczce), białka ubić „na baczność” (ćwiczenia z przysposobienia wojskowego) z dodatkiem 1 łyżki cukru pudru; przemielony ser biały z dodanymi żółtkami zmieszać za pomocą mixera (na najwyższych obrotach) przez 3÷5 min z cukrem pudrem, cukrem waniliowym, Sernixem, śmietaną i 20 kroplami aromatu cytrynowego.
- Do otrzymanej substancji dodać umyte (suche) i obsypane mąką rodzynek + ubitą na "baczność" pianę z białek (najlepiej uzyskanych z kurzych jajek) i wymieszać delikatnie za pomocą łyżki,
- Tak uzyskane **CÓŚ** nałożyć na wysmarowaną tłuszczem i posypaną mąką blachę (tortownicę) i piec ok 1 godz. w temp ok. 170°C. Upieczoną **reformę** zostawić jeszcze w piekarniku na ok. 10 min (*vacatio legis*).

Jeżeli po wyjęciu z piekarnika to **CÓŚ** będzie bardziej przypominało sernik niż **kompleksową reformę systemu szkolnictwa wyższego** - nie należy się tym martwić - każda reforma w początkach swego wdrażania jest mało podobna do założeń. Należy **TO** wypróbować na profesorach - jeżeli przeżyją - można stosować w odniesieniu do adiunktów a nawet próbować zastosować **TO** w stosunku do asystentów.

Przewodniczący Komisji Interwencji
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ "Solidarność"
/-/ Edward Krauze

an

Zamierzają poprawić nam sytuację. To jest nowela ustawy.
Wie Pan co zamierzają, a czy Pan wie co zrobią?

„Wiadomości KSN” *Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”*
Redaguje zespół: Maria Wesołowska, Janusz Sobieszkański, Krzysztof Schmidt-Szałowski
opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczewska
Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”
ul. Waryńskiego 12, A 221, 00-631 WARSZAWA
tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 660 98 78, kom. 0 603 123 438
e-mail: wesolowska@delta.SGGW.waw.pl,
KSN@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>